

[Finansministeren.]

mig været, at de Vilkaar, der er stillet op, efter min Mening er dem, der giver den laveste Rente.

Det ærede Medlem Hr. Hartel mente, at man maaske kunde have givet Rigsdagen noget længere Tid til Behandling af Lovforslaget. Jeg kan dertil sige, at Bankerne har ønsket meget hurtigt Svar paa Tilbudet, idet de mener, at Situationen ude omkring paa mange Maader er saa urolig, at de ikke i længere Tid ønsker at være bundet ved et Tilbud.

Saa vidt jeg forstaar, mente det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen, at man skulde have skaffet disse Penge ved Udskrivning af en Formueskat. Det vilde jo for det første ikke have givet Penge i Kassen i dette Øjeblik, og vi skal jo betale Pengene nu. Og dernæst maa jeg sige, at det ikke er rigtigt, at Regeringen ikke har sørget for at nedbringe Statsgælden. Naar Staten skal bruge Midler, maa Pengene naturligvis tilvejrbringes, og det, der er sket i denne Regerings Tid, er, at der er foretaget en meget betydelig Anlægsvirksomhed, uden at Statsgælden er blevet forøget. Det vil altsaa sige, at vi har forøget Statens Formue eller med andre Ord reelt nedbragt Statens Gæld i Sammenligning med de Aktiver, Staten raader over, eller den Investering, Staten har foretaget. Og det er mange Millioner, det her drejer sig om.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen har Ordet for en kort Bemærkning.

Oluf Pedersen: Jeg vil blot spørge den højtærede Finansminister, om vi kan faa en Opgørelse over Statsgælden og alle de Garantiforpligtelser, som Staten er kommet ind i.

Hartel: Over for Ministerens Svar med Hensyn til Bankerne og det krævede Hastværk vil jeg kun have Lov til at sige, at jeg synes ikke, vi her i Rigsdagen ligefrem skal forvænne Bankerne i den Retning, idet det maa være rimeligt, at saa store Dispositioner kan behandles inden for en vis anstændig Tidsfrist.

Ministeren sagde dernæst, at det mest ønskelige vilde være et langt og billigt Laan. Nej, det mest ønskelige vilde selvfølgelig være, at vi kunde betale af paa Laanet, men det næstbedste vilde altsaa være et langt og billigt Laan. Det kan jeg fuldt ud tiltræde, men det, som jeg synes der mangler Klarhed over i de Udtalelser,

der er fremsat, er dette: Er et Laan som dette paa halvandet Aar, der jo har en effektiv Forrentning af $5\frac{1}{4}$ pCt., gunstigere at optage i Dag end et Laan med 3 Aars Løbetid? — altsaa alt sammen set fra i Dag. Ikke naar vi regner med en senere Rentesænkning og alt dette, men hvis vi nøgternt holder disse to Ting over for hinanden i Dag: et Laan paa 3 Aar eller et Laan paa halvandet Aar, hvad er da det gunstigste? Jeg holder nemlig paa, at det, som Ministeren vælger her, de halvandet Aar, er det gunstigste i Dag. Men jeg vil gerne høre Ministerens Udtalelser, da jeg forstaar, at der er lidt Tvivl paa dette Punkt.

Finansministeren (V. Buhl): Jeg mente egentlig, at jeg allerede havde svaret paa dette Spørgsmaal, men jeg har maaske ikke gjort det tilstrækkelig tydeligt. Det er min Opfattelse, at et Laan udbudt paa de Vilkaar, der er her, med en Løbetid, der er Tale om her, giver en lavere effektiv Rente, end et Laan vilde give, der blev udbudt med en Løbetid af 3 Aar.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Fr. Andersen: Da der er fremsat Ønske om at faa Lovforslaget henvist til Udvalg, skal jeg tillade mig at toreslaa det henvist til Finansudvalget.

Uden Forhandling eller Atstemning
vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov for Færøerne om tvungen Tuberkuloseundersøgelse af Fiskerskibes Mandskab.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 25).

Sagen sattes til Forhandling.

Indenrigsministeren (Bertel Dahlgaard): Jeg skal tillade mig for det høje Folketing at fremsætte dette Forslag til Lov for Færøerne om tvungen Tuberkuloseundersøgelse af Fiskerskibes Mandskab.

Som jeg gjorde opmærksom paa i Landstinget, har Færøernes Lagting paa Foranledning af den færøske Fiskerforening